

Як бути щасливим? Відношення до Бога

Вступ:

Щастя. Кожен прагне досягнути його по своєму.

Для когось щастя це – сім'я, яка є тихою гаванню від штормів і тайфунів.

Для когось – це робота і справа, якою займаєшся.

Для когось щастя – це успіх.

А для когось це все і відразу.

Але чи багато ми знаємо по-справжньому щасливих людей?

Чи часто на вулиці можна побачити людей, очі яких світяться від щастя?

І найголовніше, чи можете ви назвати себе щасливою людиною?

Чи взагалі можливо бути щасливим, адже ідеальних стосунків не має, час від часу ми потрапляємо в різні важкі обставини.

В сім'ях бувають сварки, наше бажання заробляти більше росте в геометричній прогресії, а успіх постійно вимагає підтвердження з боку інших людей, і кожен намагається досягнути неможливого.

Щоразу задаємо одне і те саме запитання: **Як же врешті-решт стати щасливим?**

Проблема у тому, що ми не розуміємо що таке справжнє щастя, адже сприймаємо його за принципами, які нав'язані нам суспільством.

Ми заручники історій успішних людей, якихось трендів, нашого оточення, друзів, сім'ї.

Кожен з нас унікальний і щастя у кожного своє. Часто, те що для одного є щастям, для іншого може бути повним крахом і трагедією.

Кожен з нас має свої потреби, своє сприйняття світу, на які іноді навіть ми не знаходимо відповідей.

Лише Бог наш Творець знає те, що нам потрібно. Адже саме Він наділив нас цими потребами.

І лише Господь знає, що може нас по-справжньому зробити щасливим.

Часто людям здається, що їм потрібен не Бог, а Його замітник. Спокій ми шукаємо в сні, стабільність і впевненість в грошах, хороших зв'язках. Душевний мир і спокій ми шукаємо у відсутності конфліктів і проблем. Сила наша в достатній наявності ресурсів. Наш комфорт і щастя в коханій людині.

Але реалії життя підказують, що у нас серйозна проблема, якщо Бог не є центром нашого життя.

Євангеліст Лука поміщає тези проповіді Ісуса Христа у якій той відкриває справжній секрет щастя. І ми сьогодні продовжуємо відкривати ще одну грань, як бути щасливим.

Луки 6:37-49

37 Також не судіть — і не будете суджені; не осуджуйте, щоб не бути осудженими. Прощайте — і проститься вам;

38 давайте — і дасться вам; міру добру, натоптану, струснуту й переповнену дадуть вам у поділ. Бо якою мірою ви міряєте, такою ж відміряється вам.

Бути щасливим це – бути прощеним

37 Також не судіть — і не будете суджені; не осуджуйте, щоб не бути осудженими. Прощайте — і проститься вам;

Що хоче сказати цим повелінням «Не судіть» Ісус?

Скоріше за все йдеться про людину, яка постійно оцінює життя, діяльність інших людей. Це моральний поліцейський. Це особа, яка постійно критикує.

Такі завжди знають хто винен, і знає спосіб, як зробити так, щоб про це дізналося як можна більша кількість людей.

Нікого не осуджуйте – цим не забороняється будь яка критична оцінка. Якщо ви хочете бути об'єктивними, ви обов'язково зустрінетесь з оцінкою, що правильно, а що ні.

Можна помилитися коли бачити тут приземлену життєву мудрість, не займайся пересудами, не осуджуй сусідів, тоді сусіди не осудять тебе.

Цими словами Ісус звертає увагу на щось більш серйозне: людина не повинна на себе брати функцію судді, яка виносить кінцевий вирок, це може робити лише Бога.

Лише він знає не лише те, що зовні, а і те що в середині.

Якщо ти хочеш бути щасливий ти маєш твердо знати що не будеш засуджений Богом.

Коли ми прощаємо, ми висловлюємо несхвалення чийогось вчинку.

Коли хтось поступив з вами неправильно ви кажете, що дійсно твій вчинок був неправильним, але я вирішив вас простити.

Прощення не заперечує того, що гріх стався. Прощення не зменшує його. Прощення не прикриває гріха. Коли людина здійснила злочин, ви маєте повідомити про це в належні органи. Ви можете простити, але прощення не звільняє від відповідальності за скоєне.

Прощення це прояв любові, що незважаючи на вчинок, я не буду тримати зла на тебе.

Друзі кожен з нас нещасний тому, що грішний. Гріх – це причина того, чому так багато не доброго у моєму житті.

Якщо я грішний, це означає, що Бог бачить мої вчинки, бачить моє серце і не схвалює цього, більше того, судить і буде судити.

Відчуття провини, постійний страх померти, відчуття того, що ти негодний Богу не дає тобі жити і радіти. Більше того, ти не правильно реагуєш, оцінюєш, обставини. Ти не правильно відносишся до людей, бо у тебе немає правильного ставлення до Бога.

В 1956 році п'ять американців вирушили в джунглі у східній частині Амазонки в Еквадорі, щоб вдруге відвідати плем'я ваорані, яке зі слів антропологів було найбільш розбещеним і жорстоким плем'ям на землі. В них була культура вбивства, і результати дослідження говорили, що 60% членів племені гинули від вбивств.

Як тільки місіонери вийшли з літака, вони були заколені на смерть людьми з цього племені. Новина про це жорстке вбивство розлетілася по всьому світу, вона була на обкладинках журналів. Багато газет писало про смерть чоловіків, серед яких були Нейт Сант і Джим Елліот.

Через кілька років по тому Елізабет і Валері Елліот, дружина і дочка Джима, і Рейчел Сант, сестра Нейта, приїхали до ваорані, щоб показати їм свою любов і прощення, щоб служити людям, які вбили їх рідних. В результаті, Мінкайле, вождь племені, і п'ять чоловік, які приймали участь у вбивстві місіонерів стали християнами.

Прощення, яке показали Елізабет Елліот і Рейчел Сант, не має змісту для вас, поки Бог вас не простив.

Ісус говорячи про прощення каже, що той хто зрозумів і відчув на собі прощення гріхів, буде прощати інших.

Людина, яка гнівається і тримає образу роками, своїм ставленням і своїми діями говорять про те, що з Богом є проблема.

Якщо мені важко простити свого ближнього. То я не зрозумів Божого прощення. Я не відчув щастя бути прощеним.

Простити це

Відмовитися від права на помсту

Вчора спостерігав цікаву картину. Діти щось сварилися між собою і Діанка прибігла в зал і схопила фігуру з конструктора і намагалася її зруйнувати, бо думала, що її сконструював Богдан, але це я її зробив. Нею управляло відчуття помсти.

Простити – це відмовитися від помсти. Залиште вирок для Бога. Він зробить це справедливо. І набагато краще ніж ви.

Відповідайте на зло добром

Простити це бажати добра тому хто образив. Простити – це молитися за благословіння для того хто образив вас.

Прощайте безлімітно

Прощення це не одноразова дія. Простити це готовність прощати стільки разів, скільки потрібно.

Прощати – це спасати інших від Божого суду

Прощення жінок, які пережили не просто образу, вони пережили непоправну втрату життів своїх коханих чоловіків, це готовність служити тим хто приніс горе і смуток у вашу сім'ю.

Те як ти прощаєш, говорить про твої стосунки з Богом.

Якщо ти хочеш бути щасливим, ти маєш попросити прощення у Бога за свої гріхи і провини. Отримавши прощення, ти будеш з радістю прощати тих, хто буде вчиняти тобі зло.

Наші відносини з Богом проявляються через відносини до людей.

Бути щасливим – це бути щедрим

38 давайте — і дасться вам; міру добру, натоптану, струснуту й переповнену дадуть вам у поділ. Бо якою мірою ви міряєте, такою ж відміряється вам.

Як розуміти цей вірш?

Ось про що тут йдеться: Якщо Бог прощає вас, прощайте інших. Якщо Бог дає вам, давайте іншим.

Як можна назвати людину, яка отримала прощення, переживає Божу щедрість, а не прощає і не щедра?

Наші відносини з Богом проявляються у нашому стосунках з іншими, а також через наше ставлення до нашого майна та грошей.

Є дві крайності

Коли справа доходить до грошей, майна, достатку, багатства то дехто вважає що якщо ти знаєш Бога жертвуєш десятину, то Бог зобов'язаний дати тобі не просто необхідне, а зробити тебе заможним. Якщо у тебе немає грошей, значить у тебе проблеми з Богом.

Є інша точка зору – це богослов'я бідності. Мені не потрібна робота. Мені не потрібне майно. Не потрібно піклуватися за сім'ю. не потрібно думати про забезпечення моїх дітей. У мене нічого немає, я бідний, я не жертвую. Бо вважаю, що коли я бідний то я праведний.

Коли ми читаємо Біблію, ми не бачимо, що ці дві позиції є Божим поглядом на ставлення до фінансів.

Ми бачимо, що людина має важко працювати, заробляти на хліб. Праця має бути справедливою і законною. Людина збагачується, але не поспіхом. Ми бачимо що Біблія вчить, що людина є не власником а мудрим розпорядником. Бо в кінцевому результаті усе належить Богу. Бог володіє всім. Все що ми маємо – це не результат наших здібностей, а результат Божої щедрості.

Наша роль мудро розпорядитися тим, що Бог нам дає, примножити це, розподілити це таким чином, щоб прославити його і допомагати іншим.

Хтось може сказати о ні. Все що я маю то моє. Все що є то зароблене моїми руками. Ніхто мені нічого не давав. Це повна нісенітниця. Бог дав вам життя, Бог дав світ у якому ти народився.

Він дав життя, здібності і таланти, навик, вміння. Він дав інтелект, здібність здобувати знання. Все що ви маєте усе від Бога.

Бог є щедрим дарувальником. Він віддає нам Свого Сина, Він проливає кров за наші гріхи. Він дарує нам можливість для спасіння.

Євангеліє, церква, Божі люди – це подарунок від Господа. А ще Він обіцяє вічне царство з Ним. Бог дуже щедрий.

Якщо я вірю, що Бог дає мені усе, то я буду щедрим до людей, які навколо мене. Я буду охоче давати в церкву. Я буду давати бідним. Я буду відкритий до потреб інших людей.

Коли читати Біблію то стосовно давання є кілька принципів.

Давання в Біблії – це завжди від початків, а не від решти

Тобто я маю вділяти не від того, що залишається, а від того, що приходить.

Бог велить давати тим, хто дає іншим

Біблія вчить, хто в малому вірний, той Бог поставить над більшим.

Коли ми говоримо про щедрість, то Біблія обіцяє вічну нагороду вірним людям. Це означає, що щедра людина готова давати навіть тоді, коли вона не має гарантій на те, що вона буде мати більше у цьому житті, вона готова чекати нагороду у вічності.

Наскільки потрібно бути щедрим?

міру добру, натоптану, струснуту й переповнену дадуть вам у поділ. Бо якою мірою ви міряєте, такою ж відміряється вам.

Міра давання це завжди більше ніж можна. Це не просто відмашка. На тобі Боже 10 і відстань від мене. Це ретельно і більше. Це з більшим старанням, з більшими зусиллями.

Пам'ятаєте до нас приїжджала жіночка з США? Для мене це приклад як потрібно бути щедрим.

Ця жінка не одружена, вона знімає будинок, не має свого житла. Працює на роботі для того, щоб забезпечити компослуги. Більшу частину свого заробітку вона витрачає на жертвовність. Вона підтримує в Україні 7 дітей. Окрім того, жертвує поза тим.

Вона кілька разів вже писала нам. Запитує про справи. Останній лист про те, що вона хоче зробити різдвяний подарунок для церкви. Запитує що потрібно.

Міра добра, натоптана, струснута – це моє відношення серця.

Якщо я щедрий дарувальник, то Бог буде забезпечувати мої потреби. Бог дає тому, хто дає.

Коли Господь дає, то Його міра завжди переповнена.

Я хочу поставити вам запитання

- Чи Бог був щедрим до вас?
- Чи ви переживали на собі Божу щедрість? Чи ви коли небудь думали про Бога, як того Хто щедрий?
- Якщо ви погоджуєтеся з тим, що Бог щедрий, то чи згодні з тим, що людина яка вірує в Нього теж має бути щедрою?

Коли мова заходить про нашу жертвовність, то це може бути не зовсім зручно. Дехто вважає, що Біблія і гроші це не сумісні речі.

Дехто вважає, що то його особиста справа чи жертвує він чи не жертвує.

Гроші є викриттям нашого серця, вони слугують вікном, через яке ми можемо подивитися, щоб побачити самі глибокі бажання наших сердець.

Ті речі, на які ми витрачаємо наші гроші, є справжнім бажанням наших сердець. Якщо подивитися на наші витрати, вони показують наші пріоритети.

Якщо ми дозволяємо Слову Божому входити у наше серце, ми можемо дозволити Богу змінити наше серце.

Якщо жертвовність не є моїм пріоритетом, то Бог не є пріоритетом мого серця.

Коли ми думаємо: «Що це мої гроші, не суньте носа не у свої справи.

То це говорить, про те, що ми не віримо і не розуміємо, що все що ми маємо, - Боже, включаючи гроші.

Якщо все що ми маємо є Божим, то ми розпорядники, менеджери Його грошей, не наших, і нам потрібно буде дати звіт про те, як ми їх використовуємо.

Якщо я є християнином, то я буду вірним у щедрості. Я буду відкритим до жертовності.

Про жертовність потрібно говорити не тому, що є потреби в церкві, на які потрібні гроші, а тому, щоб нам бути вільним від влади, яку гроші мають над серцями і життям людей.

Гроші – це жорстокий господар. Біблія містить 2300 віршів, які говорять про гроші і 16 з 38 притч Ісуса Христа мають відношення до них.

Більшість що написано про гроші є застереженням про неправильне ставлення до них.

Елезіаст написав:

9 Хто любить срібло, не насититься сріблом. І хто сильно полюбив їхні плоди? Це ж марнота!

Іншими словами, якщо ти любиш гроші, не будеш задоволений ними, так само хто любить багатство, воно не дає задоволення.

Незважаючи на це більшість з нас схильні вірити, що є на світі людина, яка може впоратися з пастками фінансів, і це ми. Але це не так.

Єдиний спосіб уникнути пасток фінансів – це бути щедрим.

Якщо ми дозволяємо грошам стати нашим господарем, це завжди веде до страху втрати, образ у наших сім'ях, і нехтуванням Бога.

Гроші ніколи не уступають у своєму прагненні стати всім, що ми цінуємо.

Єдиний спосіб пережити справжню свободу в задоволеність у фінансах – це стати щедрим, так як Бог щедрий до нас.

Як бути щедрим?

Єдиний спосіб бути щедрим і навчитись заощаджувати на майбутнє – це встановлення пріоритетів.

Є чотири способи, як ми можемо витратити гроші

- Життя
- Пожертва
- Борги
- Розвиток

Більшість людей починають з того, що вплачують свої борги, податки, потім переходять до категорії життя і витарчають гроші на свій стиль життя. А потім з того, що залишилося можуть дати на пожертву.

Біблійна модель використання грошей, то вона наступна:

- Пожертва
- Розвиток
- Борги
- Життя

Якщо ви хочете бути більш щедрим, запитайте Господа, що Він хоче, щоб я робив у фінансовому житті?

Скільки давати?

Я впевнений, що у вас виникло запитання, а скільки потрібно давати? Це має бути відсоток від ваших доходів? Це 10%

Скажу ні. Ми не будемо говорити про відсоток, ми говоримо, що якщо ми віримо, що щастя не в грошах, а щастя в Бозі, то все що ми маємо – це дар від Бога.

Коли ми щедро жертвуємо – це спосіб, яким ми визнаємо Боже забезпечення нашого життя, і показник нашого послуху.

Пожертва – це не те що ми зобов'язані – це те, що ми здобуваємо можливість робити.

Дехто думає, що у нього зараз мало грошей щоб бути жертвним. Коли буде більше то буде більше щедрості, але цього не відбувається.

Якщо ви хочете духовно зростати, потрібно розвивати духовну дисципліну давання, просто почніть давати і довіряйте Богу.

Коли ми даємо, показуємо фінансовий пріоритет Бога на першому місці, ціль поклоніння і честь Богу, який є дарителем всіх добрих дарів.

Задоволенні люди це люди які не залежать від кількості грошей. Весь секрет не в кількості, а у вдячності.

Коли ми відкриті до давання ми хочемо ділитися своїм скарбом, часом, талантами, коштами, то ми переносимо свій фокус з нас на інших людей. Таке перефокусування створює вдячне і радісне серце.

Наше ставлення до грошей, до жертвності показує наші пріоритети.

Висновок

Якщо ми хочемо бути по-справжньому щасливими, нам потрібно прислухатися до Того, хто дав нам життя. Він знає наші потреби і що нам потрібно у житті.

Є велика небезпека шукати не там, шукати не того, і бути розчарованим і нещасним.

Два запитання до тебе

- Які у тебе відносини з Богом?
- Ти вже пережив Його прощення?

Якщо так, то у тебе буде зовсім інше ставлення до людей, які тебе ображають. Тобі легко буде прощати інших.

Твоє ставлення і відношення до людей, часто показує твоє відношення до Бога.

Ти не можеш бути щасливим, якщо ти не прощений Ним.

Якщо ти хочеш бути щасливим, у тебе має бути правильне ставлення до грошей і майна.

Щедрість – це показник твоєї духовності і барометр твоєї віри.

- Прощайте.
- Жертвуйте